

● درآمد

دکتر سید محمد حسین وزیری (متولد ۱۳۰۵) با دو سال اختلاف نسبت به شهید پاکنژاد، دوره‌های مختلف زندگی آن بزرگوار را به خوبی طی کرده و همراه آن شهید بوده است. وی، فرزند مرحوم وزیری بزرگ مؤسس کتابخانه مشهور وزیری در بزد است که با شهید پاکنژاد روابط نزدیک و صمیمانه‌ای داشت. خود دکتر وزیری نیز به سبب این انس و الفت، توانست با دکتر پاکنژاد رفاقتی عیق برقرار کنند که در این مصاحبه راوی حکایت آن است.

■ گفت و شنود شاهد یاران با دکتر سید محمد حسین وزیری
از هم دوره‌ای‌ها و دوستان نزدیک شهید

شهادت، یک سر، نعمت و برکت است..

شده بودند، در بزد متمن‌کر شوند و فعالیت کنند که برای ما جوانان آن زمان موقعت فکری و ذهنی خاصی می‌ساخت. از سوی دیگر، صاحبان افکاری مانند بهائیت و از این دست هم در این شهر فعالیت می‌کردند. یادم است، زمانی گروهی از مشهد وارد بیزد شدند که بدنوعی وارد این گروه‌ها شده آن‌ها را شناسایی می‌کردند و برخوردهایی صورت می‌گرفت، اما امام(ره) این شیوه را تأیید نکردند و خیلی زود این نوع مبارزه تعطیل شد. کمونیست‌ها هم فعالیت‌های مختلفی داشتند، حتی منافقان هم از این خطه قافل نبودند و حضور می‌یافتند، اما از آن‌جا که با جامعه متدين یزد تحت اندیشه علمای اسلامی بودند، بسیاری از این توطئه‌ها ناموفق می‌مانند.

پس در آن زمان خیلی هوشیارانه باید عمل می‌کردید.

بله، مثلاً منافقان برای زن‌ها مانتوری طراحی کرده بودند که حتی اوایل مورد تأیید خیلی‌ها فرار گرفت، اما هم خیلی زود متوجه شدند که این مانتو نوعی لباس فرم منافقین محسوب می‌شود. خوشبختانه چون جمیع علمای یزد با امام در ارتباط بودند و ایشان نسبت به مسائل کاملاً هوشیار بودند، خیلی زود نیز به این موضوعات واکنش نشان داده می‌شد. خب، ما جوان‌های آن زمان هم که این اتفاقات را می‌دیدیم، می‌توانستیم به راحتی مسیر را انتخاب کنیم و کمتر در معرض فریب قرار بگیریم.

در دوران جوانی شما، گروه‌های مختلفی سعی

را در رشته پژوهشکاری به پایان برساند. شرایط و موقعیت زمان خود و شهید پاکنژاد را در دوران جوانی - به لحاظ علمی و مذهبی در بزد - برای ما کمی توضیح دهد تا با نوع فعالیت‌های شما بیشتر آشنا شویم.

اگر با هواپیما به یزد سفر کنید، وقتی از بالا به این خطه نگاه کنید، می‌بینید که از هر طرف به کویر تأیید نشده بود، شهید پاکنژاد - پدر شهید پاکنژاد - نیز در این فعالیت، شرکت داشتند. بنابراین چون وجه مشترک خانواده‌های ما فعالیت پیرامون مسائل مذهبی بود، از دیرباز با هم آشنایی پیدا کردیم و این آشنایی در مراحل مختلف ادامه یافت. به یاد دارم که دکتر پاکنژاد، چون مخواستند برسانند شروع و دین حرکت کنند، زمان زیبادی طول کشید تا توانستند تحصیلات خود در زمینه پژوهشی را به پایان برسانند.

برای ما از شروع و ادامه آشنایی تان با دکتر پاکنژاد بگویید.

من در خانواده‌ای کاملاً مذهبی به دنیا آمدم. یادم است که پدرم برای تعمیرات مسجد جامع یزد، هیأت همیاری تشکیل داده بودند که حاج سید ابوالقاسم پاکنژاد - پدر شهید پاکنژاد - نیز در این فعالیت، شرکت داشتند. بنابراین چون وجه مشترک خانواده‌های ما فعالیت پیرامون مسائل مذهبی بود، از دیرباز با هم آشنایی پیدا کردیم و این آشنایی در مراحل مختلف ادامه یافت. به یاد دارم که دکتر پاکنژاد، چون مخواستند برسانند شروع و دین حرکت کنند، زمان زیبادی طول کشید تا توانستند تحصیلات خود در زمینه پژوهشی را به پایان برسانند.

مگر تناقضی بین طب و دین وجود داشت؟ در آن زمان تشریح اجساد از نظر علماء تأیید نشده بود، به همین دلیل شهید پاکنژاد که به دور از احکام دینی گام برداشتند، پرهیز می‌کردند از ادامه تحصیل در این رشته، اما پس از این که ایت الله العظمی بروجردی تحقیق وسیعی در این زمینه انجام دادند و تشریح اجساد را بلامانع تشخیص دادند، شهید پاکنژاد هم به تحصیل خود ادامه داد. تحقیق مفصلی هم در زمینه پژوهشی تحت عنوان «اولین دانشگاه، آخرین پیامبر» به چاپ رساند که هنوز هم از کتاب‌های پرطرفدار در زمینه پژوهشی معرفی می‌شود. به هر حال این موضوع باعث شد تا شهید پاکنژاد، ۷ یا ۸ سال دیرتر، تحصیلات خود

آن زمان تشریح اجساد از نظر علماء تأیید نشده بود، شهید پاکنژاد نیز پرهیز می‌کردند از ادامه تحصیل در این رشته، تا این که آقای بروجردی تحقیق وسیعی در این زمینه کردند و تشریح اجساد را بلامانع تشخیص دادند، شهید پاکنژاد هم به تحصیل خود ادامه داد.

منتهی می‌شود. از یک سو که به خراسان راه دارد کویر است، از سوی دیگر که به اصفهان می‌رسد کویر است و از سوی سوم که منتهی به کرمان است نیز کویر است. بنابراین یزد هم سر در کویر دارد، هم پا در کویر دارد و هم تن در کویر دارد. این موقعیت از شهر یزد منطقه‌ای ویژه می‌سازد و شرایط اجتماعی خاص به آن می‌بخشد. این شرایط باعث شده تا در عین بسته‌بودن فضا، بسیاری از علمایی که در دیگر نقاط با اتهام و مشکل مواجه

از افراد ثابت در کتابخانه وزیری به شما می‌رفتند.
بسیاری از هم‌فکری‌ها و هم‌هانگی‌ها در کتابخانه وزیری صورت می‌گرفتند.

بنابراین بین مرحوم پدر شما و دکتر پاکنژاد هم باید نزدیکی و ارتباط خاصی برقرار بوده باشد.
دقیقاً، شهید پاکنژاد با دیده احترام کامل با پدرم برخورد می‌کردند و پدر هم به امانت داری، صداقت و تدبیّن ایشان با اعتقاد کامل برخورد می‌کردند. هر دو، در خصوص مسائل مختلف صحبت می‌کردند و نتیجه‌گیری‌های منطقی و کاربردی به دست می‌آورده‌اند. همان‌طور که گفتن بخش عمداتی از این نزدیکی در کنار روحيات نزدیک به هم‌حول محور مبارزه علیه کسانی بود که سعی در تخریب اسلام و ترویج بهائیت داشتند.

دوره نمایندگی شهید پاکنژاد را در مجلس شورای اسلامی به یاد دارید؟

بله، یکی از کسانی که سعی می‌کرد تا ایشان برای نمایندگی در مجلس کاندیداً شوند، خود من بودم. ایشان با اخلاص و اخلاق و تدبیّنی که در جامعه به اثبات رسانده بودند، بهترین فرد برای حضور در مجلس محسوب می‌شدند. او فردی بود که اگر تا روزی ۱۰ ساعت در مطلب خود می‌نشست، حتی دقیق‌تر هم به فکر مسائل مادی نبود. ایشان هم می‌بود از خود گذشتہ که مسائل دنیوی را ز مدت‌ها پیش پشت سر گذاشته بود. بنابراین مردمی با این ویژگی‌ها تنها کسی می‌توانست باشد که در مجلس شورای اسلامی، به خصوص با توجه به شرایط اولیه انقلاب، مفید محسوب شود و برای کل ایران، افتخاری باشند.

اما باعث تأسف است که این بزرگواران فقط در دوره کوتاهی پس از پیروزی انقلاب، حضور داشتند و شهادت، مجال خدمات بیشتر و ماندگار ایشان را از ما دریغ کرد.

تأسف نخورید. به یاد داشته باشید که خواست و اراده خداوند همیشه موجب خیر و نعمت شده است. شهید پاکنژاد و دیگر بزرگانی که اشاره کردید، اگرچه خیلی زود از پیش ما رفتدند، اما خون این شهدا مزروعه انقلاب را آییاری کرد. در حقیقت، با شهادت این بزرگان ما انقلابی که مانند کودکی نویا بود، آموخت که چگونه روی پای خود بایستد و حتی از زمین خودن تنرسد. زمانی باید تأسف خورد که چیزی بی‌بهره بماند. خون ایشان به هیچ وجه پای مال نشد و ثمرة انقلاب و بالندگی را دربرداشت. بنابراین هرگز به خواست خدا تأسف نخورید، به خصوص در مورد امری مانند شهادت که یکسر، برکت است و موجب سرافرازی، چه برای شهید و چه برای امت شهیدپور، می‌شود.

شهید پاکنژاد، از وجود مختلف بادگارهای بازرسی برای ما گذاشته است. شهید پاکنژاد از نظر اخلاقی که هم‌چنان به عنوان بزرگ‌ترین نمونه بین مردم بیان می‌شود، چه به لحاظ مبارزه و تدبیّن که باید سرمتشق مسؤولان امریکا و مانند شاهزاده امروزی می‌باشد.

یکی از جهایی که شهید پاکنژاد نیز همواره با آن جا در ارتباط بوده، همین کتابخانه به شمار می‌رود. از این کتابخانه، تأثیرات آن و روی کرد شهید پاکنژاد به این جا برای مان بگویید.

مرحوم پادرم مرد خودساخته‌ای بود. ایشان نه از ارش پدر و مادر بهره‌مند بودند و نه از فامیل، اما با پشتکار تمام موضوع آگاهی پیخشی به جامعه را پی می‌گفتند. همان‌طور که در جای‌حای صحبت‌ها اشاره شد، آن زمان نفوذ بهائیت و دیگر موضوعات باعث شده بود تا تمام کسانی که دل‌سوخته شیعه

شهید پاکنژاد، از وجود مختلف بادگارهای بازرسی برای ما گذاشته است، چه از نظر اخلاقی که هم‌چنان به عنوان بزرگ‌ترین نمونه بین مردم بیان می‌شود، چه به لحاظ مبارزه و تدبیّن که باید سرمتشق مسؤولان امریکا و مانند شاهزاده امروزی می‌باشد.

و اسلام بودند، در مقابل این نفوذ بی‌امان، قد راست کنند. همان‌طور که گفتم، پدرم اعتقاد راسخ به ایجاد آگاهی و داشت دینی داشتند، آنقدر که حتی به روس‌تاتارها می‌رفتند و تا جایی که ممکن بود موضوع تحصیل بچه‌ها را پی می‌گرفتند. کتابخانه وزیری هم از مکان‌هایی بود که با این منظور فعالیت می‌کرد. بنابراین همان‌طور که گفتید شرایط و نوع اقدامات موجب شد تا این کتابخانه بسیار فراتر از یک کتابخانه معمولی به نظر داشت و آگاهی پردازد. قاعده‌تاکسانی مانند دکتر پاکنژاد هم که همیشه در راه دین و مسائل دینی پیش قدم بودند،

در شکار افکار جوان داشتند. امثال شما و دکتر پاکنژاد با این گروه‌ها و بتنه جذایت‌هایی که خلق می‌کردند چگونه رو به رو می‌شدند و چه شد که فریب این افکار بهخصوص، توهه‌ای‌ها را که از دیرباز در ایران فعالیت می‌کردند نخورید؟

من، تک‌فرزند خانواده بودم و اصولاً به درس و تحصیل می‌پرداختم. البته این افکار و گروه‌ها بین دانشجویان هم رخنه می‌کردند، اما تمکن من بر تحصیل بود و کمترین زمانی به چیننگ‌کوش‌های اختصاص نمی‌دادم. اگرچه تأثیرات آن‌ها، شرایط تحصیلی و کاری سختی ایجاد می‌کرد. اما کسی مثل دکتر پاکنژاد به واسطه نگاه مذهبی و عشقی که به اسلام داشتند، همیشه و با هر اقدام خود در حال مبارزه با این گروه‌ها بودند. ایشان که نزدیکی خاصی هم به آیت‌الله صدوqi داشتند، به واسطه جلسات، کلاس‌ها و هر گونه اقدام دیگری سعی داشتند بین جوانان و جامعه روشی به وجود بیاورند تا آن‌ها حقیقت اسلام را بشناسند و با علم و آگاهی از انحراف مصون بمانند.

آقای دکتر وزیری، شما هم به لحاظ دوره هم به لحاظ اعتقادات مذهبی و هم به لحاظ نگوش‌های علمی با دکتر پاکنژاد نزدیکی داشته‌اید. با توجه به این سه محور، می‌توان گفت شما جامع ترین تعریف را می‌توانید از شخصیت شهید پاکنژاد ارائه دهید.

دکتر پاکنژاد شخصیتی بود که باورش بر درستی، ایمان و خلوص بنا نهاده شده بود. تقسیر کردن قرآن از دل‌مشغولی‌های ایشان بود که در دوره‌های مختلف نیز به آن می‌پرداخت. جالب این که جلسات دکتر همیشه با استقبال بسیار چشم‌گیری مواجه می‌شد. وجه علمی ایشان نیز کاملاً با اخلاص و اعتقادات دینی‌شان همسو بود. یک طبیب، شاید حداکثر به طب و طبایت پیردازه، اما ایشان با نگرشی دینی و اجتماعی به طبایت می‌پرداخت، به طوری که اگر بیماری به ایشان مراجعه می‌کرد که فردی تنها و بی‌کس بود، از تشخیص بیماری تا مداوا و تهیه دارو، آن بیمار را تنها نمی‌گذشت. این وجه دکتر پاکنژاد، در کنار حضور و مبارزاتی که برای حفظ اعتقادات و دین در جامعه انجام می‌دادند، شرایطی را پیش آورد که اموره شاهد آن هستید. شرایطی که باعث شد شخصیت این انسان والاقام هرگز فراموش نشود و در کنار وجهه علمی وجهه انسانی و متین‌شان در ذهن و یاد مردم باقی بماند. فراموش نکنید که گفتن این حرف‌ها بسیار ساده است، اما به عمل درآوردن آن به مفهوم رودررویی با مشکلات بسیاری است که گاه توان انسان را به صفر می‌رساند. اما ایشان تا پایان، هم‌چنان خلوص و انسانیت و تدبیّن را شیوه راه خود قرار دادند و هرگز در این مسیر قدمی به عقب برنداشتند.

یکی از تأثیرگذارترین مراکزی که در پیزد می‌شود سراغ گرفت، از دیرباز تاکنون کتابخانه وزیری بوده و هست؛ به طوری که نمی‌توان صرفاً به عنوان یک کتابخانه از آن یاد کرد. از قرار،